1. כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה: שמות כא לז

מוסף רש"י

אף גזול. יליפינן מינה דאין לו מקנה לאחר זמן ואפילו ביאוש, דשמעינן ליה למרייה דמייאש ואמר ווי ליה לאסכרון כיס (סוכה ל.). **קרבנו.** אם עולה קרבנו, **ולא הגזול.** דגזול נאו לרצון אמר, קס"ד דגזל בהמת חולין ואייתי (לעיל סז:). **דגזל קרבן דחבריה.** שהקדיש תמירו ונעולם לפני יאוש ואצטריך לאשמעינן דאינו עולה לרצון כלל ואפילו לבעליס הראשונים ואע"ג דלא הוה יאוש, ל"א דגזל קרבן דחבריה הלכך אפילו לאחר יאוש לא קנייה, דקרבן אינו נגזל, דכל היכא דאתיה בי גזא דרחמנא אתיה (שם).

הגהות הב"ח

(א) גמ' רב פפא אמרי. נ"ב משום דמלך בתר אמרי ורבא כ"כ תוס' בשבועות דף כו ע"א וכה"ב בתנו תוס' בב' בתה מדליקין ד' מז ע"ב:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה שור בו' וי"ל דאי לא כתיב. עיין משנת מהר"א אדריבי סי' שלה:

רבינו חננאל

ורבא נמי דאמ' יאוש לא קאני, לא דחינן להו לגמרי אלא מוקמינן להו דלא אמ' אפילו אחר יאוש לא קני אלא בקרבן הגזול ובלולב הגזול וכיוצא בהן דהיא מצוה הבאה בעבירה. אבל בכולי עלמא כגון אבדה וכיוצא בה ייאוש מדעת, כגון דשמעינן ליה למריה דנתיאש, המחזיק בה אחר יאוש קנה. **ומדת תשלומי ד' וה' אינה נוהגת אלא בשור ושה בלבד.** ואוקימנה משום דכת' קרא שור ושה תרתי זימני מייתר ליה שור דסיפא ושה דרישא, שמענין מינה שור ושה אין אבל חיה ועוף לא. ופיר' **נגידים** שוורים בחושים שאין עליהם אלא עצמות וגידים בלבד. **אין הגנב אחר הגנב משלם תשלומי כפל, ולא הטובח ומוכר מאחר הגנב משלם תשלומי ארבעה וחמשה. אמר רב לא שנו אלא לפני יאוש אבל לאחר יאוש קנאו גנב ראשון,** ומשלם גנב שני ל... עליה מדר' עקיבה דאמ' מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם תשלומי ד' וה'] מפני שנשתרש בחטא], פיר' נשתרש בחטא, נהנה, כלומ' אם מכר מכירתו מכירה. כי ההיא דגרסינן [בפרק השולח גט] ומפני מה נענשה משום דאישתרשי לה מקום דינר. אם תאמר אחר יאוש שפיר, אלא לפני יאוש [מה] הנאה יש לו במכירתו. והאמ' רב חסדא גזל ולא נתיאשו הבעלין ובא אחר ואכלו רצה הנגזל מזה גובה רצה מזה גובה.

מסורת הש"ס

(ו) [לעיל סו:], (ז) [שבת סז. שבועות כו. בכורות נד:], (ח) [יבמות כד: וש"נ], (ט) [ע' תוס' בכורות נד: ד"ה מדלא ותוס' שבועות סו. ד"ה מדלא], (י) עיין בת"ס,

הא"ג **וכ"ם הא לפיב פחפיו פחפיו חד פחפיו מייפר בו'.** וכ"ת הא כתיב תרי זימני תחתיו דמיתמעי חד אשור וחד אשה דאי תרוייהו אחד קיימי הכי איבעי ליה למיכתב ה' בקר וד' לאן ישלם תחתיו לאו מילתא היא דאיכא למימר חד תחתיו אייתר לדרשה אחרינא ואכתי תשעה משתמעי בין אשור בין אשה: **נגידים.** גויעים כדמתרגמינן ויגוע ואיתנגיד (בראשית מט) כלומר כחושין וקרובין למות: **ה"א עד דגנב תרתי וטבח לחד ומזבן לחד.** להכי אצטריך שור או שה דרישא למימר דאע"ג דחד הוא דגנב מחייב: **או מכרו לפיב.** דמשמע או טביחה או מכירה דהא כתיב או לחלק: **ואימא עד דגנב תרתי.** כדכתיב בסיפא תחת השור תחת השה ולהכי אצטריך שור או שה דרישא: **שנשתרש.** עשה שרשין. כלומר נתחזק בחטא שקנאו ומהנו מעשיו: **אילימא לפני יאוש.** מכרו:

מי

ה"ג **וכ"ם הא לפיב פחפיו פחפיו חד פחפיו מייפר בו'.** וכ"ת הא כתיב תרי זימני תחתיו דמיתמעי חד אשור וחד אשה דאי תרוייהו אחד קיימי הכי איבעי ליה למיכתב ה' בקר וד' לאן ישלם תחתיו לאו מילתא היא דאיכא למימר חד תחתיו אייתר לדרשה אחרינא ואכתי תשעה משתמעי בין אשור בין אשה: **נגידים.** גויעים כדמתרגמינן ויגוע ואיתנגיד (בראשית מט) כלומר כחושין וקרובין למות: **ה"א עד דגנב תרתי וטבח לחד ומזבן לחד.** להכי אצטריך שור או שה דרישא למימר דאע"ג דחד הוא דגנב מחייב: **או מכרו לפיב.** דמשמע או טביחה או מכירה דהא כתיב או לחלק: **ואימא עד דגנב תרתי.** כדכתיב בסיפא תחת השור תחת השה ולהכי אצטריך שור או שה דרישא: **שנשתרש.** עשה שרשין. כלומר נתחזק בחטא שקנאו ומהנו מעשיו: **אילימא לפני יאוש.** מכרו:

מי

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אף גזול דלית ליה תקנתא לא שנא לפני יאוש ולא שנא אחר יאוש רבא אמר מהכא קרבנו (ו) ולא הגזול אימת אילימא לפני יאוש פשיטא למה לי קרא אלא לאו לאחר יאוש וש"מ יאוש לא קני ש"מ והא רבא הוא דאמר דגזל קרבן דחבריה איבעית אימא הדר ביה ואיבעית אימא (ז) חד מינייהו (ח) רב פפא אמרה: ומדת תשלומי ארבעה וחמשה וכו': ואמאי נילף שור שור משבת מה להלן חיה ועוף כיוצא בהן אף כאן חיה ועוף כיוצא בהן אמר רבא אמר קרא [1] שור ושה שור ושה שני פעמים שור ושה אין מידי אחרינא לא אמרי הי מייתר אילימא שור ושה דסיפא מייתר דניכתוב רחמנא כי יגנב שור או שה וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחתיו וארבע צאן תחתיו אי כתב רחמנא הכי הוה אמינא בעי שלומי תשעה לכל אחד ואחד וכי תימא הא כתיב תחתיו תחתיו חד תחתיו מייתר ההוא מיבעי ליה לדרשה אחרינא דתניא יכול גנב שור שוה מנה ישלם תחתיו נגידין ת"ל תחתיו תחתיו אלא שור ושה דרישא מיותר דנכתוב רחמנא כי יגנב איש וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה אי כתב רחמנא הכי הוה אמינא עד דגניב תרי וטבח להו וטבחו כתיב לחד ואימא עד דגניב תרוייהו ומזבין להו ומכרו כתיב לחד ואימא הוה אמינא עד דגניב תרי וטבח חד ומזבין חד או מכרו כתיב ואכתי הוה אמינא עד דגניב תרוייהו וטבח חד ומשייר חד או מזבין חד ומשייר חד אלא שור דסיפא ושה דרישא מייתר דניכתוב רחמנא כי יגנב איש שור וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחתיו וארבע צאן תחת השה שור דסיפא ושה דרישא למה לי שמע מינה שור ושה אין מידי אחרינא לא: אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל: אמר רב לא שנו אלא לפני יאוש אבל לאחר יאוש קנאו גנב ראשון וגנב שני משלם תשלומי כפל לגנב ראשון (ג) אמר רב ששת אמינא כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא דתניא אמר ר' עקיבא מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה מפני שנשתרש בחטא אימא לפני יאוש

מי

אף גזול דלית ליה תקנתא לא שנא לפני יאוש ולא שנא אחר יאוש רבא אמר מהכא קרבנו (ו) ולא הגזול אימת אילימא לפני יאוש פשיטא למה לי קרא אלא לאו לאחר יאוש וש"מ יאוש לא קני ש"מ והא רבא הוא דאמר דגזל קרבן דחבריה איבעית אימא הדר ביה ואיבעית אימא (ז) חד מינייהו (ח) רב פפא אמרה: ומדת תשלומי ארבעה וחמשה וכו': ואמאי נילף שור שור משבת מה להלן חיה ועוף כיוצא בהן אף כאן חיה ועוף כיוצא בהן אמר רבא אמר קרא [1] שור ושה שור ושה שני פעמים שור ושה אין מידי אחרינא לא אמרי הי מייתר אילימא שור ושה דסיפא מייתר דניכתוב רחמנא כי יגנב שור או שה וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחתיו וארבע צאן תחתיו אי כתב רחמנא הכי הוה אמינא בעי שלומי תשעה לכל אחד ואחד וכי תימא הא כתיב תחתיו תחתיו חד תחתיו מייתר ההוא מיבעי ליה לדרשה אחרינא דתניא יכול גנב שור שוה מנה ישלם תחתיו נגידין ת"ל תחתיו תחתיו אלא שור ושה דרישא מיותר דנכתוב רחמנא כי יגנב איש וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה אי כתב רחמנא הכי הוה אמינא עד דגניב תרי וטבח להו וטבחו כתיב לחד ואימא עד דגניב תרוייהו ומזבין להו ומכרו כתיב לחד ואימא הוה אמינא עד דגניב תרי וטבח חד ומזבין חד או מכרו כתיב ואכתי הוה אמינא עד דגניב תרוייהו וטבח חד ומשייר חד או מזבין חד ומשייר חד אלא שור דסיפא ושה דרישא מייתר דניכתוב רחמנא כי יגנב איש שור וטבחו ומכרו חמשה בקר ישלם תחתיו וארבע צאן תחת השה שור דסיפא ושה דרישא למה לי שמע מינה שור ושה אין מידי אחרינא לא: אין הגונב אחר הגנב משלם תשלומי כפל: אמר רב לא שנו אלא לפני יאוש אבל לאחר יאוש קנאו גנב ראשון וגנב שני משלם תשלומי כפל לגנב ראשון (ג) אמר רב ששת אמינא כי ניים ושכיב רב אמר להא שמעתא דתניא אמר ר' עקיבא מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה מפני שנשתרש בחטא אימא לפני יאוש

מי

לא קני דשינוי רשות דקודם יאוש לא קני כדמשמע לקמן ויאוש גרידא נמי לא קני אפי' לרבה כיון דבאיסורא אתא לידיה וצריך להחזיר הדמים אבל מתניתין אייתי לעולא בידוע שנתייאש מקמי דאתא לידיה וכי אתא לידיה הוה ליה יאוש ושינוי רשות:

אף גזול דלית ליה תקנתא. אע"ג דאמר לעיל (דף סה:) גנב טלה ונעשה איל נעשה שינוי בידו וקנאו מ"מ כמו שהוא לית ליה תקנתא: **רבא** אמר מהכא קרבנו ולא הגזול. רבא גרסינן ולא רבה מדקאמר חד מינייהו רב פפא אמר ולא היו טועים אלא בין רב פפא (ד) לרבא שהיה רבו ופעמים כשהיה אומר רב פפא דברים בסתם היו סבורים שדברי רבא הן אבל בין דברי רב פפא לדברי רבה לא היו יכולין לטעות ולעיל (דף סו:) גרס אמר ליה רבא משכבו ולא הגזול כו' אע"ג דרבה הוה בר פלוגתיה דרב יוסף ולרבה הקשה אביי לריך לומר דרבה עצמו לא השיב לו כלום אלא רבא השיב לו מדפריך הכא והא רבא הוא דאמר דגזל קרבן דחבריה וקאמר דחד מינייהו רב פפא אמרה וכן משמע דבכל הספרים גרס לעיל אמר ליה רבא ואי רבה השיבו הל"ל אמר ליה ולא היה לריך להזכיר רבה כיון דמקשה לרבה וכן משמע בהניזקין (גיטין דף נה: ושם) דרבא אית ליה דיאוש כדי לא קני דבעי רבא כי אוקמוה רבנן ברשותיה משעת גניבה או משעת הקדש למאי נ"מ כו' ואי יאוש קני לכל הפחות משעת יאוש כבר הוא ברשותיה ובפרק בתרא (דף קיא: ושם) קאמר רבא לעולם רשות יורש לאו כרשות לוקח דמי משמע התם דאית ליה דיאוש לא קני והתם רבא דהוא בר פלוגתיה דרמי בר חמא והא דאמר רבא בפרק אלו מציאות (ב"מ דף כו:) גבי מציאה נטלה לפני יאוש על מנת לגזלה עובר בכולן ואע"ג דאהדריה בתר יאוש מתנה בעלמא הוא דיהיב ליה אע"ג דיאוש לא קני מ"מ כיון דהועיל יאוש למוכרה או להקדישה חשיב גזלן: **שור** ושה שני **פעמים.** וא"ת ושה דכתיב ב' פעמים למה לי הא בשבת לא כתיב שה (ה) וי"ל דאי לא כתיב שה שני פעמים הוה אמינא שבא שור למעוטי שאר מילי מדין שור דלא הוו בתשלומין ה' ולוקמיה אדין שה להכי כתיב שה למעוטי לגמרי:

חמשה בקר ישלם תחתיו. ומסברא הוה ידענא דחמשה בקר קיימא אשור וארבע צאן קיימי אשה: **אין** הגונב בו'. בגמרא (דף סט:) דרש לה מוגונב מבית האיש ולא מבית הגנב ולמאן דמוקי חד בגנב וחד בטובח טענת גנב א"ש אבל למאן דמוקי תרוייהו לטובח טענת גנב לא שייך כלל למדרש הכי ולריך לומר דלדידיה נפקא ליה למעוטי גנב אחר הגנב מקרא אחרינא: **דתניא** אמר רבי עקיבא בו'. מכל הנהו דפרק הכא לרב (ו) ה"מ למפרך לעיל לרבה ומהנהו דפרק לעיל לרבה ה"מ למפרך לרב אלא לרבה דאיירי בגזלן פריך ליה ממילי דגזלן ולרב דאיירי בגנב ניחא ליה למיפרך ממילי דגנב אע"פ שאין סברא לחלק ועוד דכמו שהוקשו בבית המדרש נקבעו בגמרא ולתרוייהו הוה מצי למפרך מההיא דגנב והקדיש דפריך מינה לקמן רבי יוחנן לריש לקיש:

מי

1. כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה: שמות כא לז

הגהות הב"ח

(ו) גמ' רב פפא אמרי. נ"ב משום דמלך בתר אמרי ורבא כ"כ תוס' בשבועות דף כו ע"א וכה"ב בתנו תוס' בב' בתה מדליקין ד' מז ע"ב:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה שור בו' וי"ל דאי לא כתיב. עיין משנת מהר"א אדריבי סי' שלה:

רבינו חננאל

ורבא נמי דאמ' יאוש לא קאני, לא דחינן להו לגמרי אלא מוקמינן להו דלא אמ' אפילו אחר יאוש לא קני אלא בקרבן הגזול ובלולב הגזול וכיוצא בהן דהיא מצוה הבאה בעבירה. אבל בכולי עלמא כגון אבדה וכיוצא בה ייאוש מדעת, כגון דשמעינן ליה למריה דנתיאש, המחזיק בה אחר יאוש קנה. **ומדת תשלומי ד' וה' אינה נוהגת אלא בשור ושה בלבד.** ואוקימנה משום דכת' קרא שור ושה תרתי זימני מייתר ליה שור דסיפא ושה דרישא, שמענין מינה שור ושה אין אבל חיה ועוף לא. ופיר' **נגידים** שוורים בחושים שאין עליהם אלא עצמות וגידים בלבד. **אין הגנב אחר הגנב משלם תשלומי כפל, ולא הטובח ומוכר מאחר הגנב משלם תשלומי ארבעה וחמשה. אמר רב לא שנו אלא לפני יאוש אבל לאחר יאוש קנאו גנב ראשון,** ומשלם גנב שני ל... עליה מדר' עקיבה דאמ' מפני מה אמרה תורה טבח ומכר משלם תשלומי ד' וה'] מפני שנשתרש בחטא], פיר' נשתרש בחטא, נהנה, כלומ' אם מכר מכירתו מכירה. כי ההיא דגרסינן [בפרק השולח גט] ומפני מה נענשה משום דאישתרשי לה מקום דינר. אם תאמר אחר יאוש שפיר, אלא לפני יאוש [מה] הנאה יש לו במכירתו. והאמ' רב חסדא גזל ולא נתיאשו הבעלין ובא אחר ואכלו רצה הנגזל מזה גובה רצה מזה גובה.

מסורת הש"ס

(ו) [לעיל סו:], (ז) [שבת סז. שבועות כו. בכורות נד:], (ח) [יבמות כד: וש"נ], (ט) [ע' תוס' בכורות נד: ד"ה מדלא ותוס' שבועות סו. ד"ה מדלא], (י) עיין בת"ס,